

ሮም ራእይን ታቆማለች - ቁጥር አስራ አንድ

የትንቢትን ሰስት እጥፍ መተግበር መረዳት፡ ሴፕቴምበር 11, 2001 እና ለሎዶቅያዊ አድቪንቴዝም የመጨረሻው የፈተና ሂደት

Jeff Pippenger
2024-08-30

ልክ እንደ ነሐሴ 11, 1840 በሚለር የተቀበሉትን መርሆች እንዳረጋገጡ፣ እንዲሁም ከመስከረም 11, 2001 በኋላ ለማየት ፈቃደኞች ለነበሩት ግልጽ ሆነ፤ ፊውቸር ፎር አሜሪካ የተቀበለቻቸው ትንቢታዊ መርሆች በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ስምንት እንደተቀመጡት የዘገየ ዝናብ እውነተኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዘዴ እንደነበሩ። በቅዱስ ታሪክ እንደተመለከተው የተሰጠው መስመር በተሰጠው መስመር ላይ የሚተገበረው አተገባበር፣ መስከረም 11, 2001 የነሐሴ 11, 1840 ድግግሞሽ እንደነበረ አቋቋመ።

እነርሱ በ1840 የራእይ 10 ኃያሉ መልአክ በወረደ ጊዜ፣ ይህ መውረዱ በ2001 የሚፈጸመውን መውረዱን እንደ ምሳሌ እንደሚያመለክት ተመለከቱ። ሁለቱም መላእክት የእስልምና ትንቢት በተፈጸመ ጊዜ ወረዱ። ከዚያም ሰዎች እና ሴቶች ለዚያ የሥራ ዘዴ ውጤታማነት ምላሽ ሲሰጡ እንቅስቃሴው እያደገ ሄደ። የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቴዝም አመራር በ1989 በዘመኑ መጨረሻ ተሻገረ፣ እና አሁን ጌታ የሠስተኛውን መልአክ እንቅስቃሴ ለመጨረሻው ዘመን አፈ ታሎቹ እንዲሆኑ መምረጥ ሲጀምር፣ ያች ቤተ ክርስቲያን ወደ መጨረሻዋ የፈተና ሂደት ገባች።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት የተሰጡት መመሪያዎች መካከል አንዱ ዋና መመሪያ የትንቢት ሰስት እጥፍ ተግባራዊነት ነበር። በተለይም በዚያን ጊዜ የሶስቱ ወዮታዎች ሰስት እጥፍ ተግባራዊነት እጅግ ግልጽ ሁኔታ በመስከረም 11, 2001 የሆነውን ክስተት ይደግፍ ነበር። ያ እውነት በቅንነት በተመረመረ ጊዜ፣ በዚያን ወቅት በእውነትን በሚፈልጉ ልቦች ወደ ኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” እየተመሩ የነበሩት፣ የትንቢቱን ፍጻሜ ከሠስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ የተቀበሏቸው የትንቢት ትርጓሜ መመሪያዎች ትክክለኛነት ጋር አብሮ ተረዱ።

በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ ያለው የመጀመሪያው ወዮ ታሪክ ትክክለኛው የአቅኚዎች ግንዛቤ እስልምናን እንደሚወክል ታየ። ሐሰተኛው ነቢይ መሐመድ የዚያ ታሪክ ንጉሥ መሆኑ ታየ። በዚያ ታሪክ እስልምና የሮማን መንግሥት ትወጋ ነበር፣ እና የጦርነታቸው ስልት በተለይ በድንገትና ባልተጠበቀ መልኩ መምታት እንደሆነ በግልጽ ተለይቶ ተገለጠ። በዚህ ረገድ እጅግ የእስልምና የጦርነት ስልት ራሱ “assassin” የሚለውን ቃል ሥርወ ቃላዊ ምንጮች እንዳቀረበ ተረድቶ ነበር። በዚያ ታሪክ እስልምና የሮማን ሠራዊት ይጎዳ ነበር፣ እና ያ ዘመን በአንድ መቶ አምሳ ዓመት የጊዜ ትንቢት ሥር ተደምድሞ ነበር። ያ የጊዜ ትንቢት በሐምሌ 27, 1449 ሲያበቃ፣ የሁለተኛው ወዮ የጊዜ ትንቢትና ታሪክ ተጀመረ።

እነርሱ በ1840 ዓ.ም. አገስት 11 የተፈጸመ ሰስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመትና አሥራ አምስት ቀን የሆነ ሌላ የጊዜ ትንቢት ጀመረ። በዚያ ታሪክ ውስጥ የእስልምናን ትንቢታዊ ሥራ የሚወክለው ገዥ አትማን ነበር። እነርሱም በመጀመሪያው ወዮ ታሪክ ውስጥ በመሐመድ አስቀድሞ የተመሰለ ነበር። ምዕራፍ ዘጠኝ እንደሚል፣ በሁለተኛው ወዮ ታሪክ ውስጥ እስልምና የሮምን ሠራዊት ይገድል ነበር። እነርሱ አሁንም ድንገተኛና ያልተጠበቀ ጥቃት የማድረግ የጦርነት ዘዴን ይተግብሩ ነበር፤ ነገር ግን በዚያ ታሪክ ውስጥ የባሩድ ፈጠራ ለመጀመሪያ ጊዜ ተገኘና በስራ ላይ ዋለ፤ ስለዚህ ሁለተኛው ወዮ በገዳይ ድንገተኛ ጥቃት የሚወክል የጦርነት ዘዴን ይወክል ነበር፣ በተጨማሪም ፈንጂዎችን ያካትት ነበር።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን የእስልምና ሦስተኛው ወቅት በድንገት በፍንዳታ በሮም መንፈሳዊ ሠራዊቶች ላይ መታ። ያ ክስተት የበርካታ የትንቢታዊ እውነት መስመሮች መጀመሪያን ምልክት አደረገ፤ ነገር ግን በቀደሙት ሁለት ምስክሮች ማለትም በመጀመሪያውና በሁለተኛው ወቅት ላይ በግልጽ ሁኔታ ተመሥርቶ ነበር። ያ ክስተት በግልጽ ሁኔታ እንዳሳየው፣ በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ቀን የሚለራውያን ታሪክ ኃይል እንደተሰጠው፣ በዚያም ጊዜ የሁለተኛው ወቅት የሆነው የእስልምና ትንቢት እንደተፈጸመና የራዕይ አሥር መልአክ እንደወረደ፣ እንዲሁም የሦስተኛው ወቅት የሆነው የእስልምና ትንቢት በደረሰ ጊዜ፣ በዚያ ቀን የራዕይ አሥር ስምንት መልአክ መውረዱን ምልክት አደረገ።

“እኔ ኒው ዮርክ በማዕበል ሊጠረግ እንደሚሄድ ተናግሮአለሁ የሚለው ቃል አሁን ከየት መጣ? ይህን ፈጽሞ አላልሁም። በዚያ እየተሠሩ ወደ ላይ እየተነሱ ያሉትን ታላላቅ ሕንፃዎች፣ ወለል በወለል ሲጨመሩ ሳለ እያየሁ፣ ‘ጌታ ምድርን እጅግ ለማናወጥ በሚነሣበት ጊዜ ምን ያህል አስፈሪ ትዕይንቶች ይከናወናሉ!’ ብዬ ነበር። ከዚያም የራዕይ 18፣1-3 ቃላት ይፈጸማሉ። የራዕይ መጽሐፍ አሥር ስምንተኛው ምዕራፍ በሙሉ በምድር ላይ ሊመጣ ስለሚገኘው ነገር ማስጠንቀቂያ ነው። ነገር ግን በኒው ዮርክ ላይ በተለይ ስለሚመጣው ነገር የተሰጠኝ የብርሃን መገለጥ የለኝም፤ የማውቀው ብቻ አንድ ቀን በዚያ ያሉት ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ኃይል መመለስና መገልበጥ ይፈረሳሉ የሚለው ነው። ከተሰጠኝ ብርሃን የተነሣ፣ ጥፋት በዓለም ውስጥ እንዳለ አውቃለሁ። ከጌታ አንድ ቃል፣ ከኃይል ኃይሉም አንዲት ንክኪ፣ እነዚህ ግዙፍ ሕንፃዎች ይወድቃሉ። እኛም እንኳ ልንገምታቸው የማንችል እጅግ አስፈሪ ትዕይንቶች ይከናወናሉ።” Review and Herald, July 5, 1906.

ከዚያም ፊውቸር ፎር አሜሪካ እንቅስቃሴ፣ ለማየት ፈቃደኞች በነበሩት ሰዎች ፊት፣ የሚለራውያን እንቅስቃሴ ትይዩ እንደሆነ ታየ። የሦስተኛው ወቅት እስልምና ከዚያ ነጥብ ጀምሮ የመልእክቱ ዋና አካል ሆነ። መንፈሳዊ ተነሣሽነት የራዕይ መጽሐፍ መልአክ በወረደ ጊዜ የኋለኛው ዝናብ እንደሚመጣ በግልጽ አስተማረች።

“የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። ኅያል መልአክም ከሰማይ ሊወርድ ነው። ምድርም ሁሉ በክብሩ ሊበራ ነው።” Review and Herald, April 21, 1891.

ከይሁዳ ነገድ አንበሳ ስለ ኋለኛው ዝናብ ያለውን ሰፊ ግንዛቤ መክፈት ሲጀምር፣ ሕዝቡን ወደ ኢዮኤል መጽሐፍ መራቸው፤ ይህም ስለ ኋለኛው ዝናብ ዋና ዋና የመጠቀሻ ነጥቦች አንዱ ነው። በዚያን ጊዜ ከሴፕቴምበር 11, 2001 በኋላ ከእንቅስቃሴው ጋር የተቀላቀሉ ከእነዚያ ሰዎች አንዳንዶች፣ ወደ እኩለ ሌሊት ጩኸት መንቃት የሚመሩና የእግዚአብሔርን የወይን ተክል የሚያጠፉት በኢዮኤል የተጠቀሱት ነፍሳት እስልምናን እንደሚወክሉ ወሰኑ። እነርሱ እነዚያ ነፍሳት ሮምን እንደሚወክሉ ማየት አልቻሉም ወይም ማየት አልፈሉም።

ስለ ሦስቱ ወቅታዎች ያለው ትንቢት ሦስት አተገባበር እንዳለው በመገንዘብ የተገኘው ኃይለኛ ብርሃን፣ ነፍሳቱ እስልምናን ይወክላሉ ለሚለው ጥያቄአቸው ያልተቀደሰ ሎጂካዊ ድጋፍ ጨመረለት። ሁልጊዜ እንደሚሆነው፣ አንድ የግል ትርጓሜ ሲቀበል የሐሰት መነሻ ሐሳቡን ለማጽናት በመሞከር መጽሐፍ ቅዱሳትን ማጣመም ይከሰታል። እነርሱም አመለካከታቸውን ለማጽናት በሠሩት ሥራ ውስጥ የአምሳልና የፍጻሜው እውነታ መርህን እንዳልተረዱ አሳዩ።

በሥነ-መለኮትና በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ውስጥ፣ “ታይፕ” እና “አንቲታይፕ” የሚሉት ቃላት አንዱ ሌላውን አስቀድሞ የሚያመለክት ወይም ጥላ አድርጎ የሚያሳይ በሁለት ነገሮች መካከል ያለ ግንኙነት ለመግለጽ ይጠቀሙባቸዋል። ይህ ጽንሰ-ሐሳብ ብዙ ጊዜ “ጥላ” እና “እውነተኛው ነገር” ተብለው በሚገለጹት ሰፊ ምድቦች ሥር ይወድቃል።

መዋቅሮች የመንግሥት ሥልጣን ላይ እንደምትገዛ ይወክላል። በ1798 ዓ.ም. የጳጳሳዊው ኃይል የሞት ቍስል ተቀበለ፤ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን መሆኑን አላቆመም፤ ከዚያ በፊት ተቆጣጥሮ የነበረው ሲቪል ኃይል ስለ ተወገደበት ብቻ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አውሬ መሆኑን አቆመ።

ሁለተኛው ሮም የጳጳሳት ሮም ናት፤ እርስዋም እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ኃይል (አውሬ) ሆና የሠራችው፣ ስድብ የተሞሉ ዕቅዶቿን ለማስፈጸም የመንግሥትን ሥልጣን ለመቆጣጠር ችሎታ ባላት ጊዜ ብቻ ነበር። የመጀመሪያው ሮም አንድ ነጠላ ኃይል ነበረች፤ ሁለተኛው ሮም ድርብ ኃይል ነበረች፤ ሦስተኛው ሮም ሶስትዮሽ ኃይል ናት። ሦስቱ የሮም መገለጫዎች እያንዳንዱን ሶስትዮሽ የትንቢት አተገባበር የሚገዙት በዚያው መርሆች ይገዛሉ። በትንቢታዊ አመለካከት ሦስት ወዮች፣ ሦስት ባቢሎኖች፣ ሦስት ሮሞች እና ሦስት ኤልያሶች አሉ። ከአምሳልና ከፍጻሜው እውነታ አንፃር፣ በእያንዳንዱ ሶስትዮሽ አተገባበር ያሉ የመጀመሪያዎቹ ሁለት መገለጫዎች ዓይነቶች ሲሆኑ፣ የሶስተኛውን ፍጻሜ ጥላ ይሰጣሉ፤ ይህም የትንቢቱ ሶስትዮሽ አተገባበር ፍጻሜ እውነትና ምንጭ ነው።

ከሮም ጋር በተያያዘ፣ የመጀመሪያዎቹ ሁለት ሮሞች መለያ ባህሪያት እንደሚያመለክቱት፣ ሁለቱም አረማዊት ሮምና ጳጳሳዊት ሮም ለገዥያቸው ፖንቲፊካል ማክሲሙስ የሚለውን ማዕረግ ሰጥተዋል። ስለዚህ የዘመናዊቷ ሮም ገዥ ማዕረግ ፖንቲፊካል ማክሲሙስ ሊሆን ይገባል፤ ይህም ማዕረግ ለማንኛውም የዩናይትድ ስቴትስ ፕሬዚዳንት ፈጽሞ ያልተሰጠ ነው። የመጀመሪያዎቹ ሁለት ሮሞች በታሪካቸው የተለየ ዘመን ዙፋን ላይ ሥልጣንን ለመመስረት ሦስት የጂኦግራፊ እንቅፋቶችን ያሸንፏል ነበር። ዩናይትድ ስቴትስ እስከ 1798 ድረስ በመምጣት ሦስት የጂኦግራፊ እንቅፋቶችን እንዳሸነፈች የሚያሳይ ማስረጃ የለም።

ሁለቱ የመጀመሪያዎቹ ሮሞች ከፍተኛ ሥልጣን ሲያደርጉ የሚነግሡበት የተለየ የጊዜ ወሰን ተለይቶ ተገልጦላቸው ነበር። በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር ሃያ አራት ላይ አረማዊቱ ሮማ ለ"አንድ ዘመን" ወይም ለሦስት መቶ ስድሳ ዓመታት ስትገዛ ተለይታ ተገልጧለች፤ እርስዋም ከክርስቶስ ልደት በፊት በ31 ዓ.ዓ. ከአክቲዮም ጦርነት ጀምሮ እስከ 330 ዓ.ም. ድረስ እንዲሁ አደረገች። የጳጳሳዊቱ ሮማ ደግሞ ሦስቱ ቀንዶች ከተወገዱ በኋላ፣ ከ538 እስከ 1798 ድረስ፣ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት እንደምትገዛ በተደጋጋሚ ተለይታ ተገልጧለች። በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ሦስት ደግሞ ዩናይትድ ስቴትስ እንደ አንድ ንጉሥ ዘመን ለሰባ ምሳሌያዊ ዓመታት ስትነግሥ ተለይታ ተገልጧለች፤ ነገር ግን ለእነዚያ ሰባ ምሳሌያዊ ዓመታት ከመንገሥቱ በፊት ሦስት የመልክዓ ምድር እንቅፋቶችን ፈጽሞ አላስወገደችም።

ዘመናዊቱ ሮም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ እስከ አርባ ሁለት ውስጥ የደቡብ ንጉሥን፣ የክብሩን ምድርና ግብፅን የሚወክሉትን ሦስት የጂኦግራፊ እንቅፋቶች እንደምታሸንፍ ተወክላለች፤ እነዚህም ሦስቱ እንቅፋቶች ከተሸነፉ በኋላ ለሮም መገዛት ሲመጡ፣ የዘንዶው፣ የአውሬውና የሐሰተኛው ነቢይ ሶስት እጥፍ ጎብረት ይመሠርታሉ። ዮሐንስ ደግሞ የጳጳሳዊው አውሬ የሞት ቍስል እንደተፈወሰ እና ከዚያም ለአርባ ሁለት ምሳሌያዊ ወራት እንደሚገዛ ያሳውቀናል።

ከራሶቹም አንዱ ሞት የደረሰበት እንደ ቆሰለ ሆኖ አየሁት፤ ነገር ግን የሞት ቁስሉ ተፈወሰ፤ ምድርም ሁሉ አውሬውን ተከትላ ተደነቀች። ለአውሬውም ሥልጣን የሰጠውን ዘንዶ ሰገዳለት፤ አውሬውንም ሰገዳለት እያሉ፡- እንደ አውሬው ያለ ማን ነው? ከእርሱስ ጋር ሊዋጋ የሚችል ማን ነው? ታላላቅ ነገሮችንና ስድብን የሚናገር አፍም ተሰጠው፤ አርባ ሁለት ወራትም እንዲቀጥል ሥልጣን ተሰጠው። ራእይ 13፡3-5።

ከሞት የሚያደርስ ቍስል ከተፈወሰ በኋላ ለአርባ ሁለት ምሳሌያዊ ወራት የሚገዛው አውሬ የሮማ ኃይል ነው።

የራእይ 13 ትንቢት እንዲህ ይናገራል፤ በየበግ ቀንዶች ባለው አውሬ የተወከለው ኃይል፣ “ምድርንና በእርስዋ የሚኖሩትን” ጳጳሳዊነትን እንዲያመልኩ ያደርጋል—በዚያም “እንደ ነብር በሆነው” አውሬ የተመሰለውን።... በአሮጌውም ዓለም ሆነ በአዲሱ ዓለም፣ ጳጳሳዊነት በእሑድ ተቋም ላይ በሚሰጠው ክብር አማካኝነት አምልኮ ይቀበላል፤ ይህ ተቋም ግን ሙሉ በሙሉ በሮማ ቤተ ክርስቲያን ሥልጣን ላይ ብቻ የተመሠረተ ነው።” The Great Controversy, 578.

አረማዊቷ፣ የመጀመሪያዋ ሮማ፣ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር 4 ያለው አራት በተፈጸመ መሠረት ለሦስት መቶ ስድሳ ዓመታት በሉዓላዊነት ገዛች፤ ይህንም ያደረገችው ዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር ዘጠኝ በተፈጸመ መሠረት ሦስት የጂኦግራፊ እንቅፋቶችን ካስወገደች በኋላ ነበር።

ሰባትኛው ምዕራፍ ዳንኤል 8 እና 20 ቁጥሮች መፈጸማቸውን በማሟላት ሶስት የጂኦግራፊ መሰናክሎችን ከአስወገደ በኋላ፣ የጳጳሳዊቱ ሁለተኛይቱ ሮም በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች መፈጸም መሠረት ላይ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ከፍ ባለ ሥልጣን ገዛች።

ለዘመናዊቱ ሮም በዳንኤል 11 ቁጥር 40 የደቡብን ንጉሥ ታሸንፋለች፤ ከዚያም በቁጥር 41 የተከበረችውን ምድር ታሸንፋለች፤ በቁጥር 42 ደግሞ ግብጽን ታሸንፋለች። ለዘመናዊቱ ሮም የዳንኤል ምዕራፍ 11 የሰሜን ንጉሥ ናት።

የመጀመሪያዋ ሮማ፣ የአረማውያን ሮማ፣ አሳዳጅ ኃይል ነበረች፤ ሁለተኛዋ ሮማ፣ የጳጳሳዊት ሮማም፣ አሳዳጅ ኃይል ነበረች፤ ስለዚህ ዘመናዊቷ ሮማ ደግሞ አሳዳጅ ኃይል ትሆናለች።

ዩናይትድ ስቴትስ በዘመናዊት ሮም በምትፈጽመው ሦስተኛው ስደት ውስጥ ትሳተፋለች፤ ነገር ግን ይህ ዩናይትድ ስቴትስን እንደ ጳጳሳዊ ኃይል አያሳይም፤ እንዲሁ ሳይሆን በመጨረሻዎቹ ዘመናት ዩናይትድ ስቴትስ ከጳጳሳዊው ኃይል ጋር ያላትን ግንኙነት አንድ ባሕርይ ብቻ ይለያል።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት ዩናይትድ ስቴትስ “የሕዝብህ ዘራፊዎች” ናት ብለው ለመከራከር የሚሹ ሰዎች፣ ሦስቱ ሮሞች ያላቸውን ሦስት እጥፍ ተግባራዊነት በመጠቀም ዩናይትድ ስቴትስን በተሳሳተ መንገድ ይለያሉ። በሦስት እጥፍ ተግባራዊነት ዐውድ ውስጥ የሚጠቀሙት የተሳሳተ ዘዴ፣ የመጀመሪያዎቹን ሁለት ሮሞች አንድ ባሕርይ በመለየት፣ የሮም ትንቢታዊ ባሕርይ እንጂ ሮም ራሷ እንዳልሆነች ሦስተኛይቱ ሮም ናት ብለው በአጥብቆ መናገር ላይ የተመሠረተ ነው።

እነርሱ በ321 ዓ.ም. የቆስጠንጢኖስን የመጀመሪያ ታሪካዊ የእሑድ ሕግ እና በ538 ዓ.ም. የጳጳሳዊት ሮማን የእሑድ ሕግ በመለየት፣ በቅርቡ በዩናይትድ ስቴትስ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ዩናይትድ ስቴትስን ዘመናዊት ሮማ መሆንዋን ይገልጣል ብለው ይከራከራሉ፤ እንዲሁም ዳንኤል የተናገረው “የጥፋት አስጸያፊ ነገር” ሲታይ ሽሹ ያለውን የኢየሱስ ማስጠንቀቂያ ከእሑድ ሕግ ጋር በማያያዝ የተሳሳተ አተገባበራቸውን ይደባልቃሉ። ኢየሱስ የተናገረው “የጥፋት አስጸያፊ ነገር” በመጨረሻዎቹ ዘመናት ላይ ያሉ ሁለት የእሑድ ሕጎችን ያመለክታል፤ ነገር ግን ይህ ምልክታዊ አጠቃቀም እጅግ የተለየ ነው። ምክንያቱም እርሱ ለመሸሽ የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ እንጂ የአውሬውን ምልክት እንዲርቁ የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ አይደለም። የተሳሳተው ሐሳባቸውም በመጨረሻዎቹ ዘመናት ሁለት የተለዩ የእሑድ ሕጎች እንዳሉ እንኳ አያቀርብም።

እንግዲህ በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሳት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ በምታዩበት ጊዜ፣ (የሚያነብ ያስተውል፤) በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ፤ በሰገነቱ ላይ ያለ ከቤቱ ምንም ለማውጣት ወደ ታች አይውረድ፤ በእርሻም ያለ ልብሱን ሊወስድ ወደ ኋላ አይመለስ። በዚያን ቀኖችም ለነፍሱ ጡሮችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው! ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ። ማቴዎስ 24፣15-20።

“በነቢዩ ዳንኤል የተነገረው የጥፋት እርኩሳት” ኢየሱስ ለሕዝቡ የሰጠው ምልክት ነበር፤ ይህም ከክ.ዓ. 66 እስከ ክ.ዓ. 70 ባሉት ዓመታት አረማዊቷ ሮም እየከበበች ከዚያም መቅደሱንና ከተማይቱን ባጠፋችበት ጊዜ ከሚመጣው የኢየሩሳሌም ጥፋት መሸሽ የሚገባቸው መቼ እንደሆነ የሚያሳውቃቸው ነበር።

ኢየሱስ ለሚያዳምጡት ደቀ መዛሙርት በከሃዲቱ እስራኤል ላይ የሚወርዱትን ፍርዶች፣ በተለይም መሲሁን ስለ መቃወማቸውና ስለ ስቅለቱ በእነርሱ ላይ የሚመጣውን የበቀል ፍርድ ተናገረ። ያስፈራውን ፍጻሜ የሚቀድሙ የማያሻማ ምልክቶች ይኖሩ ነበር። የሚያስፈራው ሰዓት ድንገትና በፍጥነት ይመጣ ነበር። እናም አዳኙ ተከታዮቹን እንዲህ ብሎ አስጠነቀቀ፡- “እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሳት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ፣ (አንባቢ ያስተውል፤) በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ።” ማቴዎስ 24፣15, 16፤ ሉቃስ 21፣20, 21። የሮማውያን ጣዖት አምላኪ ሰንደቆች ከከተማው ቅጥር ውጭ ጥቂት ፈርሎንጎች የሚዘረጋው በቅዱሱ መሬት ላይ ሲቆሙ፣ ከዚያ ጊዜ የክርስቶስ ተከታዮች በመሸሽ ደኅንነት ማግኘት ነበረባቸው። የማስጠንቀቂያው ምልክት በሚታይበት ጊዜ፣ ሊያመልጡ የሚፈልጉ ሰዎች አንዳች መዘግየት የለባቸውም።...

“በኢየሩሳሌም ጥፋት ውስጥ አንድም ክርስቲያን አልጠፋም። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶ ነበር፣ ቃሉንም ያመኑ ሁሉ የተስፋ የተሰጠውን ምልክት ሲጠባበቁ ነበር።... ሳይዘገዩ ወደ ደኅንነት ስፍራ ሸሹ—በየርዳኖስ ማዶ፣ በጴጆያ ምድር ያለችው ወደ ጴላ ከተማ።” The Great Controversy, 25, 30.

እ.ኤ.አ. 538 ዓመት እየቀረበ ሲመጣ፣ የዚያን ዘመን ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያን ከአረማዊነት ሃይማኖት ጋር በገባቸው ስምምነት እንደተበላሸች ተገነዘቡ፤ እናም በክርስቶስ ማስጠንቀቂያ ላይ ተመስርተው፣ ከሐዋርያው ጳውሎስ ምስክርነት በ2ኛ ተሰሎንቄ ምዕራፍ 2 በተሰጠው ብርሃን ጋር ተያይዘው፣ ወደ ትንቢታዊው ምድረ በዳ የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ሸሹ።

“ነገር ግን ከክርስቶስ መምጣት በፊት፣ በትንቢት አስቀድሞ የተነገሩ በሃይማኖታዊው ዓለም ውስጥ አስፈላጊ እድገቶች ሊፈጸሙ ነበር። ሐዋርያው እንዲህ ሲል አወጀ፡- ‘በመንፈስ ሆነ በቃል ወይም ከእኛ እንደሆነ በመልእክት እንኳ የክርስቶስ ቀን ቀርቦአል ብላችሁ በአእምሮአችሁ ፈጥናችሁ እንዳትናወጡ ወይም እንዳትደናገጡ። ያ ቀን አስቀድሞ ክህደት ካልመጣ፣ ያም የኃጢአት ሰው፣ የጥፋት ልጅ ካልተገለጠ በቀር፣ አይመጣምና፤ ማንም በምንም መንገድ አያሳታችሁ። እርሱም ተቃዋሚ ነው፤ አምላክ ተብሎ ከሚጠራው ሁሉ ወይም ከሚሰገድለት ሁሉ በላይ ራሱን የሚያነሣ ነው፤ እንዲሁም ራሱን እግዚአብሔር እንደሆነ እያሳየ እንደ እግዚአብሔር በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ይቀመጣል።”

“የጳውሎስ ቃላት በተሳሳተ መልኩ ሊተረጎሙ አልነበረባቸውም። እርሱ በልዩ ራዕይ የክርስቶስን ቅርብ ምጽአት ለተሰሎንቄ ሰዎች እንዳስጠነቀቀ እንዲህ ያለ ትምህርት ሊሰጥ አልነበረበትም። እንዲህ ያለ አቋም በእምነት ላይ ግራ መጋባትን ያመጣ ነበር፤ ምክንያቱም ብዙ ጊዜ ተስፋ መቁረጥ ወደ አለማመን ይመራልና። ስለዚህ ሐዋርያው ወንድሞችን እንዲህ ያለ መልእክት ከእርሱ እንደሚመጣ እንዳይቀበሉ አስጠነቀቃቸው፤ ከዚያም ነቢዩ ዳንኤል በግልጽ ሁኔታ የገለጸው የጳውሎስና ኃይል ገና ሊነሣ እንዳለበትና በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ጦርነት እንደሚያካሂድ አጽንኦት ሰጠ። ይህ ኃይል ገዳይና ስድብ የተሞላበትን ሥራውን እስኪፈጽም ድረስ፣ ቤተ ክርስቲያን የጌታቸውን ምጽአት ትጠብቅ ዘንድ ከንቱ ነበር። ‘እኔ ገና ከእናንተ ጋር ሳለሁ እነዚህን ነገሮች እንደ ነገርኋችሁ አታስታውሱም?’ ሲል ጳውሎስ ጠየቀ።”

በእውነተኛው ቤተ ክርስቲያን ላይ ሊደርሱ የነበሩት ፈተናዎች እጅግ አስፈሪ ነበሩ። ሐዋርያው እየጻፈ ባለበት ጊዜ እንኳ «የኃጢአት ምስጢር» አስቀድሞ መሥራት ጀምሮ ነበር። ወደፊት የሚፈጸሙት ነገሮች «እንደ ሰይጣን አሠራር በሙሉ ኃይልና ምልክቶች በሐሰተኛ ተአምራትም ሁሉ፣ በጥፋት ለሚሄዱትም በዓመፅ ማታለል ሁሉ» የሚሆኑ ነበሩ።

“በተለይ ጽኑ ክብደት ያለው የሐዋርያው መግለጫ፣ ‘የእውነትን ፍቅር’ መቀበልን ለሚከለክሉ ሰዎች በተመለከተ ነው። ‘ስለዚህም፣’ ሲል በፈቃዳቸው የእውነትን መልእክቶች ሁሉ ለሚጥሉ ተናገረ፤ ‘እግዚአብሔር ሐሰትን እንዲያምኑ የብርቱ ማታለል ይልክባቸዋል፤ እውነትን ያለመኑ ነገር ግን በዓመፅ ይስ ያላቸው ሁሉ እንዲፈረረባቸው።’ ሰዎች እግዚአብሔር በምሕረቱ የሚልክላቸውን ማስጠንቀቂያዎች ሳይቀጡ ሊጥሉ አይችሉም። ከእነዚህ ማስጠንቀቂያዎች ዘወትር ፊታቸውን ለሚያዘፍ ሰዎች፣ እግዚአብሔር መንፈሱን ያስወግዳል፤ በዚህም የሚወዱት ማታለል እንዲገዛቸው ተወክቶታል።” የሐዋርያት ሥራ, 265, 266.

በአረማዊነትና በቤተ ክርስቲያን መካከል የተፈጠረው ስምምነት የዚያን ዘመን ክርስቲያኖች ከጳጳሳዊቷ ሮም እንዲለዩ ያመራቸው የማስጠንቀቂያ ምልክት ነበር፤ ነገር ግን ጳውሎስ ለኢየሱስ የ“ሽሹ” ማስጠንቀቂያ ያበረከተው ብርሃን ዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው “ዘወትር” አረማዊቷን ሮም እንደሚወክል ዊልያም ሚሊር ወደ መረዳት የደረሰበት ይህ ያው ክፍል መሆኑ ሊታወቅ ይገባል። አረማዊቷ ሮም በመከልከል ከዚያም ጳጳሳዊቷ ሮም ወደ ዙፋኑ እንድትወጣ መንገድ ለማዘጋጀት በመውደቅ መካከል ያለው ትንቢታዊ ግንኙነት መረዳት የሚገባ እውነት ነበር፤ ምክንያቱም ያንን ትንቢታዊ ግንኙነት አለመለየት ያንን እውነት ባልወደዱ ሰዎች ላይ ብርቱ ማታለልን ያመጣ ነበርና። እህት ዋይት ይህንኑ ታሪክ ትናገራለች፡-

በክህነታዊ ልብስ ተሸፍነው ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡትን ማታለያዎችና ርኩሶቶች በመቃወም ታማኝ ሊሆኑ የሚፈልጉት ጽኑ ለመቆም እጅግ አስጨናቂ ትግል ያስፈልጋቸው ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እንደ እምነት መስፈርት አልተቀበለም ነበር። የሃይማኖት ነፃነት ትምህርት መናፍቅነት ተብሎ ይጠራ ነበር፤ ደጋፊዎቹም ይጠሉና ይገለጻሉ ነበር።

“ከረጅምና ከባድ ግጭት በኋላ፣ ታማኞቹ ጥቂቶች ከክህደት የወደቀቸው ቤተ ክርስቲያን ራሷን ከሐሰትና ከጣዖት አምልኮ ለማላቀቅ አሁንም ፈቃደኛ ካልሆነች ከእርሷ ጋር ያላቸውን ጎብረት ሁሉ ለማፍረስ ወሰኑ። በእግዚአብሔር ቃል ለመታዘዝ መለየት ፍጹም አስፈላጊ መሆኑን አዩ። ለራሳቸው ነፍሳት ጥፋት የሚያመጡ ስህተቶችን መታገሥ አልደፈሩም፤ እንዲሁም የልጆቻቸውንና የልጅ ልጆቻቸውን እምነት አደጋ ላይ የሚጥል ምሳሌ ለማሳየት አልፈቀዱም። ሰላምንና አንድነትን ለማረጋገጥ ለእግዚአብሔር ታማኝነት ጋር የሚስማማ ማንኛውንም ቅናሽ ለማድረግ ዝግጁ ነበሩ፤ ነገር ግን መርህን በመሥዋዕት እንኳ ሰላም እጅግ ከፍ ባለ ዋጋ የተገዛ እንደሚሆን ተሰማቸው። አንድነት ሊገኝ የሚችለው በእውነትና በጽድቅ መስማማት ብቻ ከሆነ፣ ልዩነት ይሁን፣ እንኳን ጦርነትም ይሁን።” The Great Controversy, 45, 46.

በመጨረሻዎቹ ቀኖች መካከል ባለው በአሜሪካ አንድነት መንግሥትና በጳጳሳዊ ሥርዓት መካከል ያለው ትንቢታዊ ግንኙነት፣ ጳውሎስ እስከ 538 ዓ.ም. ድረስ የሚወስደውን በአረማዊቷና በጳጳሳዊቷ ሮማ መካከል ያለውን ግንኙነት በመለየቱ ተምሳሌት ሆኖ ቀርቦአል፤ እንዲሁም ተጠናክሮ ተገልጿል። በሮማ ሶስት እጥፍ አተገባበር ውስጥ፣ አረማዊቷ ሮማ መሸሽ እንደሚገባ ምልክት የሆነውን የጥፋት ርኩሶት የሚያመለክቱትን የኢየሱስን ቃላት ፈጽማለች፣ ጳጳሳዊቷም ሮማ ደግሞ የኢየሱስን ቃላት ፈጽማለች። እህት ዋይት የክርስቶስ ቃላት ሌላ ፍጻሜ እንዳላቸው ትለያለች።

“አሁን ለእግዚአብሔር ሕዝብ ፍቅራቸውን በዚህ ዓለም ላይ የሚያኖሩበት ወይም ሀብታቸውን በዚህ ዓለም የሚያከማቹበት ጊዜ አይደለም። እንደ ቀደሙት ደቀ መዛሙርት እኛም በባድማና በብቸኛ ስፍራዎች መጠጊያ ለመፈለግ የምንገደድበት ጊዜ ሩቅ አይደለም። ኢየሩሳሌም በሮማውያን ሠራዊት መከበቧ ለይሁዳ ክርስቲያኖች የሸሸት ምልክት እንደነበረ፣ እንዲሁም ሀገራችን የጳጳሳዊቷን ሰንበት የሚያስገድድ አዋጅ በማውጣት ሥልጣን በእጇ ስትወስድ ለእኛ ማስጠንቀቂያ ይሆናል። በዚያን ጊዜ ከታላላቅ ከተሞች ለመውጣት፣ ከዚያም ከትንንሽ ከተሞች ወጥተን በተራሮች መካከል ባሉ ገለልተኛ ስፍራዎች ውስጥ ለሚገኙ ገለልተኛ መኖሪያዎች ለመሄድ የዝግጅት ጊዜ ይሆናል።” Testimonies,

ለክርስቶስ ዘመን ክርስቲያኖች ይህ ማስጠንቀቂያ ከኢየሩሳሌም መቼ እንደሚሸሹ የሚያሳይ ነበር። በአምስተኛና በስድስተኛ ክፍለ ዘመንም ይህ ማስጠንቀቂያ ለክርስቲያኖች ወደ ምድረ በዳ እንዲሸሹ ምክንያት ሆነላቸው።

ሴቲቱም ወደ ምድረ በዳ ሸሸች፤ በዚያም እግዚአብሔር ያዘጋጀላት ስፍራ ነበራት። በዚያም ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ያኖሯት ዘንድ... ለሴቲቱም ወደ ምድረ በዳ፣ ወደ ስፍራው እንድትበር የታላቅ ንስር ሁለት ክንፎች ተሰጡላት፤ በዚያም ከእባቡ ፊት ርቃ ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እና ለግማሽ ዘመን ትመገባለች። እባቡም ሴቲቱን በጎርፍ እንድትወሰድ ከአፋ እንደ ወንዝ ውኃ በኋላዋ አወጣ። ምድርም ሴቲቱን ረዳች፤ ምድርም አፏን ከፍታ ዘንዶው ከአፋ ያወጣውን ጎርፍ ዋጠችው። ዘንዶውም በሴቲቱ ላይ ተቆጥቶ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ከሚጠብቁና የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ካላቸው ከዘርዋ ቀሪዎች ጋር ሊዋጋ ሄደ። ራእይ 12፡6፣ 15-17።

ኢየሱስ ሁልጊዜ የነገርን መጨረሻ በዚያው ነገር መጀመሪያ ያብራራል፤ ምክንያቱም እርሱ አልፋና አሜጋ ነውና። በጳጳሳዊት ሮም ታሪክ ውስጥ ያለው የጥፋት ርኩሶት ማስጠንቀቂያ፣ የጳጳሳዊ ኅይል በቅዱስ ስፍራ ቆሞ እንዳለ በታወቀ ጊዜ ታውቆ ነበር።

ማቴዎስ፣ ማርቆስና ሉቃስ ይህን ማስጠንቀቂያ መዝግበውታል፤ እያንዳንዱም ጥቅስ በቃላት ረገድ ትንሽ ልዩነት አለው። ማቴዎስ፣ “እንግዲህ በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሶት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ” ይላል፤ ማርቆስም፣ “በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሶት ሊቆምበት በማይገባ ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ” ይላል። ሉቃስ ደግሞ፣ “ኢየሩሳሌምን ሰራዊት ከበውአት ባያችሁ ጊዜ፣ ያን ጊዜ ጥፋቷ እንደ ቀረበ እወቁ። በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ” ይላል።

ሦስቱም ምስክርነቶች በአንድነት ይተገበራሉ። እኔ ግን ይልቅ የተለየ ትግበራን አቀርባለሁ። ሉቃስ የኢየሩሳሌም በሠራዊት መከበቧን የጠቀሰው፣ በ66 ዓ.ም. አረማዊቷ ሮም በኢየሩሳሌም ላይ ከበባዋን ስትጀምር፣ በኢየሩሳሌም ውስጥ ገና የነበሩ ክርስቲያኖች ወዲያውኑ እንዲሸሹ የተሰጠውን ማስጠንቀቂያ ያመለክታል። ማቴዎስ የጠቀሰው “ቅዱስ ስፍራ” ጳውሎስ “እርሱ አምላክ ነኝ ሲል ራሱን እያሳየ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚቀመጥ” ብሎ ከለየው “የኃጢአት ሰው” ጋር ይጣጣማል፤ ስለዚህም ይህ “የጥፋት ርኩሶት” የጳጳሳዊውን ፍጻሜ ይወክላል። ማርቆስ ደግሞ የጥፋት ርኩሶቱ ሊቆምበት በማይገባው ስፍራ ቆሞ እንዳለ ይለያል፤ ይህም በመጨረሻዎቹ ዘመናት ለአድቪንቲዝም ከተሰጠው የመሸሽ ማስጠንቀቂያ ጋር ይስማማል። ከማስጠንቀቂያዎቹ ሁለቱ፣ የሚያነብ ሁሉ ያስተውል ከሚለው ትእዛዝ ጋር የተያያዙ ናቸው፤ ሁሉም ደግሞ የዚያኑ ዘመን ክርስቲያኖች እንዲሸሹ ለማሳወቅ የተሰጠን ምልክት ያመለክታሉ።

“የሕዝብህ ዘራፊዎች” አሜሪካ ናቸው ብለው በሚናገሩ ሰዎች የተዛባ መግለጫ የተሰጠው የሦስት እጥፍ ተፈጻሚነት የሐሰት መተግበሪያ፣ “የጥፋት ርኩሶት” በአሜሪካ ውስጥ በእሑድ ሕግ ጊዜ ሲፈጸም፣ በዚያን ጊዜ የሚፈጸመው የእሑድ ሕግ አሜሪካን ዘመናዊት ሮማ መሆኗን እንደሚያመለክት ይለያል፤ ምክንያቱም የአረማዊት ሮማና የጳጳሳዊት ሮማ ሁለቱም ከዚህ ቀደም የእሑድ ሕግ አስፈጻሚው ነበር።

የዚያ የተሳሳተ ትግበራ ችግር የሚሆነው፣ የአረማዊቱ ሮማ የእሑድ ሕግ በ321 ዓ.ም. የተፈጸመ ሲሆን፣ የአረማዊቱ ሮማ የ“ጥፋት ርኩሶት” ፍጻሜ ግን በ66 ዓ.ም. ተፈጽሞ ነበር፤ ይህም ከ321 ዓ.ም. የእሑድ ሕግ 255 ዓመታት በፊት ነበር። እንዲሁም፣ “የኃጢአት ሰው” እንዲወጣ ያመጣው መስማማት አስቀድሞ በጳውሎስ ዘመን እየተከናወነ ነበር፤ እርሱም፣ “የዓመፀ ምስጢር አሁንም አስቀድሞ ይሠራል” ብሎ ተናግሮ ነበር፤ ነገር ግን የጳጳሳዊው የእሑድ ሕግ ከዚያ ከአራት መቶ ዓመታት በላይ በኋላ መጣ። በትንቢት ሶስት

እጥፍ ትግበራ ውስጥ ያሉት ሁለቱ የመጀመሪያ ምስክሮች የመጨረሻውን ዘመን ሦስተኛ ፍጻሜ ባሕርያት ያቆማሉ። በመጨረሻው ዘመን ያለው “የጥፋት ርኩሶት”፣ በሁለት ታሪካዊ ምስክሮችና በክርስቶስ ቃላት ሰስት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መዝገቦች መሠረት፣ የእሑድ ሕግ አስፈጻሚነትን ሳይሆን ለመሸሽ የሚሰጥ ማስጠንቀቂያን ይወክላል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ፣ ከትንቢት ሦስት እጥፍ ተግባራዊነት ጋር በተያያዙ የተመሠረቱ ደንቦች አውድ ውስጥ ይህ አተገባበር ለምን የተሳሳተ እንደሆነ፣ እንዲሁም ክርስቶስ በሰጠው ማስጠንቀቂያ አውድ ውስጥ የእሑድ ሕግን መለዩት የትንቢታዊ ታሪክን እንዴት የተሳሳተ ውክልና እንደሆነ እንመለከታለን።

“በአረማዊነትና በክርስትና መካከል የተደረገው ይህ ስምምነት፣ በትንቢት ውስጥ እግዚአብሔርን እንደሚቃወምና ራሱንም ከእግዚአብሔር በላይ እንደሚያነሳ አስቀድሞ የተነገረውን ‘የኃጢአት ሰው’ እንዲፈጠር አስከተለ። ያ ግዙፍ የሐሰት ሃይማኖት ሥርዓት የሰይጣን ኃይል የጥበብ ሥራ ነው—ምድርን እንደ ፈቃዱ ለመግዛት ራሱን በዙፋን ላይ ለማስቀመጥ ያደረገው ጥረት ሐውልት ነው።” The Great Controversy, 50.